

слънце. Това е арабийската пустиня, това е, загаднатата за човѣчеството, азиатска пустиня — Гоби и Шамо, това е великата африканска пустиня — Сахара.

Широка пуста равнина! Мрътва и ужасна страна: безоблачно небе, топълъ непоносимъ въздухъ, никаква движение, никакъвъ звукъ, всичко е въ едно затихващо мрътвило. Но и пустинята не е съвсемъ безъ животъ. Понѣкога на пустинния хоризонтъ се показва нѣкакво черно облаче, и като нѣкое чудовище поглъща небесната синевина, пълзи, расте и се движи по пустинята. Далечното облаче — мъгла изведнажъ се превръща въ силно бучеше-чудовище. Непоносимъ задухъ се разстила навсѣкжде. Тежко и горко на хора и животни, които се намиратъ на пътя на пристѣпващия ураганъ.

Нещастнитѣ пътници се задушватъ отъ жегата и жажда, охкатъ отъ непоносими мъжки и проклинатъ часътъ на своето раждане.

Камилитѣ лѣгатъ на земята, протѣгатъ шиитѣ си и затварятъ очи. Водачитѣ бърже ги разтоварятъ, обвиватъ се съ платове и се скриватъ задъ товаритѣ или гърбоветѣ на камилитѣ. (Глед. фиг. 1).

Бѣснѣе ураганътъ, облаци нажеженъ пѣсѣкъ обсипва кервана. Едва се диша. Това е страшния „Самумъ“. най-ужасния вѣтъръ въ пустинята Сахара. За щастие на хора и животни „Самумътъ“ минава скоро, всичко утихва, като че ли нищо не е било и керванътъ — хора и животни — поема своя пъть. Но колко пъти цѣли кервани отъ камили и хора сж ставали жертва на пѣсѣцитѣ? Самумътъ ги е затрупвалъ съ нажеженъ пѣсѣкъ, за да не станатъ вече никога.

Съ страхъ се минава покрай купове, избѣлени отъ слънцето, кости на камили и човѣци, напомняйки страхотнитѣ моменти за живопогребанитѣ жертви на пустинята.

Въ пустинята никой не устоява така, както камилата. Безъ страхъ, всрѣдъ бури и пѣсѣчни виелици, камилата броди, презъ нагорещенитѣ пѣсѣци,